

החולן פרק שמיני בבא קמא

תורה או השלם
. וכי ירין אנשים
הבה איש את רעהו
באהן או באנגר ולא
נמות ונפל למשבך:
שמעות כאח

הגהות הב"ח

רביבנו חנאנאל (המשך)
עמדו הערדים באורה אבן
יאבדה שהוא פטור.
דינארכין דינארכין ר' ביבי בית דין
עקבקה ולבול, מעוני מינה
עד געה דין. לפיקין,
לבדורי ודען, התמיינ
לאבמי ולי, ובב' בית דין
ר' עקיבא קאל.
עלילום העשיה ר' טב רבנן שור
טב נול', פרו', שוד
אשאנן והרין שלם לא
מגופו, אם ימיה אדם
הוירח אותו
פיטוטין בעילו מן המכוון.
ובובני השמיטה דוד והוויך
זמן אותו זיין
מלך ממן ובהרין בעילו
שלשים הילין וחמשה
ונדרין גורין ריבי נשפה.

בגון שראואה בליך. ה' לטה נויס דינן ע"פ לריה דלע מלה סמייעס גודנה מלרייה הצע למו נזננה אין יוכלון לדון ע"פ לריה נולא לילמייס קאנטער עדות וקונטן עדות כמאליט דין בענעה גומלע [ה'ג.]: וכן קו'

הה הכל היל לפ' בקדמו אמר ר' עקיבא אפסי עניהם שבישראל ⁽⁶⁾ רואין אותם כailו דעם בני חורין שירדו מנכטיהם שםם בני אברוחם יצחק וייעקב ⁽⁵⁾ ומעשה באחד שפרע בראש האשה בשוק באת לפניהם רבי עקיבא החוויבו ליתן לה ארבע מאות וזה אמר לו רבנן תן לי וממן נתן לו וממן שמרה עומרה על פתח הצורה ושבר את הבד בפניה ובו באיסר שמן גילתה את ראה והיתה מטפה מתמנה ידה על ראה העמיד עליה עדים רבבא לפניהם רבי עקיבא ⁽⁶⁾ לו אני גותן ד' בעצמו אפ' על פי ישאי רשי פטור אחרים שהחלבו בו חייכים והקוץין נמיותיו אף עיל פ' שאינו רשאי פטור אחרים חיבין: גומ' איבעיתו להו מנה צורי תנן או מנה ליה מנה צורי ⁽⁷⁾ מנה צורי תנן ⁽⁸⁾ אמר ליה הא أنا ר' יוסי הגלילי הב צורו לא קמיה דר' יהודה ונשיאה אמר ליה הא أنا ר' יוסי הגלילי אילימא צורו למיمرا דעת נעשה דין והתניא סנהדרין שרוא אחד שהרג את הנפש מקצתן נעשה עדים ומקצתן נעשה דין ר' טרפון ר' רכברי ר' טרפון ר' יוסי הגלילי אמר ר' יוסי הגלילי ר' טרפון לא דמקצתן נעשה עדים ומקצתן נעשה דין ר' יוסי הגלילי ר' טרפון לא קאמר ר' טרפון אלא דמקצתן נעשה עדים ומקצתן נעשה דין ר' יוסי הגלילי לא קאמר כי תניא היה נינחו ואיבעית אמריא הци אמר ליה הא أنا דסבירא לי ברבי יוסי הגלילי דאמר מנה צורי והא סחהדי דמסחדי כך ויל הוב ליה מנה צורי וסבר רבינו עקיבא דאין עד נעשה דין והתניא והבה איש רעהו באבן או באגרוף ⁽⁹⁾ שבעזון

ההרימני אומר מה אגورو מיהר שמסור לעדרים לילדערם פרט לשיצחה מתחת יד העדרים אמר לו בכמה הכהו ועל מה הכהו אם על שוקו או בראש הבירה ומיהר חביבו מראש הגג או מראש הבירה ועוד אם נפל לאו בירה הולכת אצל בית דין ועוד אם נפל מיהר שעדרים אף כל שהוא אבן מתחת ידו של מכח פטור קתני מיהר אבן שידען כמה הכהו הא הכהו בפניהם שמעון התימני קאמר וליה לא סבירא לי: ירדני אותו דני נפשות ואין דין אותו דני מכם איזו דני ממונות וחוזין ודין אותו דני נפשות ואין חרווין ודין אותו דני ממונות ובכדי רדנו לילדיניה נמי ממונות אמר רבא אשכחתיינה דרא מנ ר'ש התימני היה אמר מה אגورو דין ומפיק וחייב כולה כוגה עד ק"ל עדיס ומן מעמיד לרשה דזיוו קמילו הילן מיטס דבש' למפקין ליליך כלן דזיוו סמג'ילן נלי'ם ולח'ץ סל דמיידי עלה פ"י זקונטרכ ובי טולדת נטילה כלבי טעלון דלהה. נסillum נסillum גב' מלדי נפומות בליפסיטי נעליא:

בב א קי' פ"ק מא'
הוּא ומייך לְהַלֵּל
בג ב קי' פ"ק מא'
עדות הלהה ח פמגנ
עןין קוֹסֶת ע"מ קי'
ו שפ"ק ס:

כג ג קי' פ"ק מא'
תקומות הדריך טל טל
טומ"ע ס:

כח ד קי' פ"ק מא'
נק ממן לילה :

מושך ריש'

רואין אותן באילו הם
בב' החורין כ"ז, ואנו
שמון מה צען עמיינו
הלאה וואן מה אנט מסדר נפש
ענין, שאהן גן לדמי
צפת טון ווילון דון
ברך (עמ' 19). מוקצתן
געש עדם. שעיר' בכי
חכימית. דגמי דע' נפש
בדמות. דממה על טל
סילס עלי' מות ומוות
וימת ווית', ומוקצתן גונש
דרידין. גול' גומתיסתן גונש
צפ' וויז' מומס, דראולו
טאטס לאול' לא' נפץ
נעשה דין' גול' גונש עד
ויל' לא' דראול' דעשתה דין' הרה
(ב). כו', מל'ם פלע' (ט), ואין
ריהו'ס דינ'. גמיעל
עד ענשה דין. גמיעל
ויל' קדר' גונש עט
דין' גול' גונש גדר' גונש
ריל' גן דרכ' גונש
עד און גונש עט' גונש
דין' גונש גונש עט' גונש
ס' קן מעדין' גונש
פכני, וויל' גונש דינ' גונש
ככון, דומ' גונש גונש
ען' גונש גונש, גונש גונש
ככון מג'ה, גונש גונש
לפי' קדרין, גונש גונש
קל' גונש גונש גונש
לפי' קדרין, גונש גונש
lein' קדרין, גונש גונש
(ושוב' ב' ב' קיד').

רביינו חננאל

או של מדינה תנן. תא שמע על הדוח רדק לה לחרביה אה לא קלטיה יירוחה שאהה וכו'. ופשטווא בתחלת פרק שורש קידוד ("ה' [הנ']) שורשים מיה דארוב כרך יירוחה אמר איז איכל צויר האמור בטור מה שיל פישוטו בקונגו וכבר פירוש פה לפיך לא הארבלון עונה. והען ול' וזה הסלע מל' מדינה הוא דראה פלאג' דוזו. ולמה לד' יהודת נשיאה דסבר לה כ' יוסי הגליל דארם מגנה, ואוקסן אהה דרגתא סנדראן שראי באחד שהרג את הנפש כרעל' ר' עקיבא ז'ומי' כלין דידי איז דע ונשא דידי. והונאי מכח את רעהו בגין או בגין. פרי' צבאייטו כפופות קוווצות על קר' יוי הוא נגזרן האור בטורה. שמיע' התימני אומ' מה גאנך רוחניא דרב שמטר לעדת לערדים וליידים וכו'. אמר' די' עתקה כי בגין מה כהוון על שעוקז או על צפורי נשען הא, אלא איגריך שמטר לעידים אך כל שמטר לדעדם. און, פרט שיש' שיאצ'ת הלא מהות די. קלומ' לאן